

**El conseller de
Territori i
Sostenibilitat,
Josep Rull, clou
el Simposi sobre
sòl no
urbanitzable**

Imatge:

© Toni Vilches

El conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, Josep Rull, i el degà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Lluís Comerón, van cloure el passat divendres 21 de setembre el I Simposi sobre Sòl No Urbanitzable (SSNU), a l'Auditori Josep Irla de l'Edifici de la Generalitat de Catalunya a Girona. El simposi està organitzat per la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) dins els actes del Congrés d'Arquitectura 2016.

L'alcaldesa de Girona, Marta Madrenas, i el president de la Demarcació de Girona del COAC, Narcís Reverendo van obrir la jornada. Seguidament l'arquitecte Esteve Corominas,

va recordar i remarcar dos temes que han anat sortint en tot el simposi. Per una banda, va explicar que els usos del sòl no urbanitzable, amb l'entrada de les noves tecnologies, han de poder encabir noves activitats i el món rural ha de poder tenir una nova vida. De l'altra, va fer referència al paisatge, com aquest ha estat transformat amb noves construccions, i que cal endreçar els límits de l'entorn urbà. Corominas és de l'opinió que sobretot cal treballar amb la frontera del sòl urbà i el sòl no urbanitzable. Va parlar que potser calen noves accions en els ajuntaments com formar els tècnics en aquests aspectes i facilitar la intervenció en escala local. Corominas va insistir en què cal fer un canvi d'escala al paisatge incorporant una nova mirada, i incorporant noves eines i mesures per configurar-lo.

Per la seva banda, Joaquim Nadal, director de l'Institut Català de Recerca del Patrimoni Cultural (ICRPC) i antic conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, va remarcar el seu convenciment que "no hi ha i no hi pot haver política de paisatge" sinó que és partidari de fer política territorial. Nadal va exposar que primer s'ha de mirar la globalitat del sòl no urbanitzable i després entrar en el detall, "si no, no entendrem el que ha passat, està passant i què pot passar en un futur". També va remarcar que s'ha de combatre el mite de la naturalització del paisatge i reconèixer la petjada humana al llarg de la història. I va comentar que cal fer una anàlisi històric per detectar els mals del sòl no urbanitzable causats pels factors del creixement demogràfic, els canvis socials i els canvis tecnològics, entre d'altres. Un altre punt que va exposar és la neteja dels elements impropis i que cal donar nous usos a les edificacions existents. Va concloure el seu discurs afirmant que, "si hi ha una sobreprotecció del sòl no urbanitzable, desapareixeran els pagesos i la natura ens semblarà indesitjable (abans ben segat, cuidat i ara abandonat)" i que cal un camí amb marges, ja que caminar per aquests també és útil.

Seguidament, la geògrafa i presidenta del Consell Insular de Menorca entre 1999 i 2008 Joana Barceló, va dedicar la seva intervenció a explicar com la geografia i el paisatge són disciplines que permeten analitzar l'espai. Gran part de l'explicació va estar centrada en el Pla Territorial de Menorca, del qual en va participar en la seva redacció. Aquest tenia les premisses del seu caràcter aïllat, l'activitat agrària que s'hi duia a terme, l'horitzontalitat i l'amenaça pel desenvolupament urbanístic. Es va optar per l'ordenació global, ja que "el sòl no urbanitzable no entén de fronteres" i és un conjunt de complexitat amb tots els seus components (social, econòmic, natural...). Va afirmar que el paisatge és fruit d'una bona ordenació territorial i no n'hi ha prou amb les limitacions edificatòries i d'infraestructures, sinó que s'han de regular els usos en les diferents categories dels diferents sòls. Barceló va dir que "si som capaços de fer ciutats més amables, no tan denses, que fan que la gent vulgui marxar de la ciutat, no farem tanta pressió a la natura". En l'elaboració del pla van utilitzar l'estratègia col·lectiva; van entendre l'illa homogèniament donant importància al contingut, no només a les formes i els límits. Es va tenir en compte la capacitat de càrrega del territori i el model de creixement, i van apostar per la qualitat i no la quantitat. Barceló va concloure que calen normes simples, clares i contundents, amb criteris compartits, aplicant-los sense excepció, ja que "la qualitat d'ordenació es visualitza sobretot en el paisatge".

Enric Batlle, director del Màster de Paisatge MBLandArch (ETSAB-UPC) va fer la reflexió que "la ciutat vol ser natura i que tenim un camp que vol ser ciutat". Va ensenyar diferents estudis on els espais oberts que estan en diferents sòls (urbà, no urbà), el ciutadà l'utilitza igual. Va explicar que creu que és molt important la connectivitat, però, en canvi, "ens hem dedicat a tallar els sistemes de mobilitat lenta" (vianant i ciclista). Batlle és de l'opinió que s'ha de treballar en totes les escales: des de la territorial al detall, des del satèl·lit a la lupa. Va

comentar que cada projecte urbà té l'oportunitat de generar nous espais i límits. També va afirmar que el paisatge verge no existeix i que tenim molts paisatges degradats que es poden recuperar. Ho va exemplificar amb el seu projecte d'abocador del Garraf. Segons ell es fan reglamentacions absurdes, "s'ha de tenir els camps cultivats, no els papers, hem de superar l'habitual subdivisió entre el sòl urbà i el sòl no urbanitzable per avançar cap a unes lleis que regulin les necessitats reals del nostre territori, evitant les extensions urbanes innecessàries i alhora acceptant la implantació d'activitats de lleure en els paisatges agrícoles". Va explicar que els límits habitualment són línies administratives i no reals, i que s'ha de tenir consciència que la vora està entre dos llocs, entre la ciutat i la natura, en contraposició amb la idea tradicional que és en un lloc (ciutat o natura).

Manel Falcó, relator i membre de la Comissió Tècnica del Simposi, va recordar que s'ha volgut fer el simposi des de la diversitat d'òptiques; des de les idees semblants i les confrontades, i tot i que el sòl no urbanitzable dóna per molt, s'ha volgut centrar en dos conceptes: activitats i allò construït i el paisatge. Falcó va exposar que avui en dia el sòl no urbanitzable té molta pressió per les noves activitats, per les edificacions abandonades, etc. i que necessita una altra legislació. I va donar peu a la intervenció del director general d'Ordenació del Territori i Urbanisme de la Generalitat de Catalunya, Agustí Serra, que va fer l'exposició a partir de dos blocs diferenciats.

Agustí Serra va començar fent un resum de l'evolució de la legislació urbanística. Va explicar que estem en un marc regulador d'una complexitat desesperant i que la nova Llei del Territori vol superar aquest fet, fent una gran reflexió. Va confirmar que "els actuals instruments urbanístics són d'una època i en alguns casos estan desajustats i descontextualitzats". També va explicar que el 93,96% del sòl català està classificat com a sòl no urbanitzable on hi ha 489.501 edificacions. També va explicar que la tramitació del sòl no urbanitzable és d'un volum considerable i no disposa d'una regulació coherent. Serra va concloure que el sòl no urbanitzable "ha estat sempre massa residual, sense cap tipus de planificació ni estratègia" i va exposar deu àmbits temàtics principals de la Nova Llei de Territori. Un dels temes que canviarà serà que el sòl no urbanitzable passarà a denominar-se espais oberts, i que la seva regulació serà supramunicipal; incorporant la custòdia de finca amb deures de restitució. En conclusió, va exposar que es busca una nova visió coherent amb el territori.

Després d'aquestes dues intervencions va tenir lloc la taula rodona formada pel mateix Agustí Serra juntament amb Jordi Sargatal, zoòleg; naturalista i ex-director del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i de la Fundació Territori i Paisatge; Sebastià Jornet, arquitecte i urbanista, professor d'Urbanisme i Ordenació del Territori a la UPC i president de l'Agrupació d'Arquitectes Urbanistes de Catalunya (AAUC) del COAC; i Josep Maria Mallarach, geògraf, ambientòleg, doctor en filosofia i professor de la Universitat de Girona.

El Simposi el van cloure el conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, Josep Rull, i del degà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Lluís Comerón.

Amb aquesta jornada s'arriba al final dels tres dies on més de trenta professionals (arquitectes, urbanistes, paisatgistes, geògrafs) han posat sobre la taula els dos grans blocs que ha tractat el simposi: les construccions i les activitats, el 7 d'octubre a Figueres, i el paisatge, el 14 d'octubre a Olot. I que ha servit per fer preguntes sobre el futur d'aquesta tipologia de sòl i com ha d'afrontar les transformacions que se li ha d'aplicar amb una nova normativa.

El Simposi de Sòl No Urbanitzable ha estat organitzat per la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC), i compta amb el suport de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona, els Ajuntaments de Girona, Figueres i Olot, l'Observatori del Paisatge, i la Fundació d'Estudis Superiors d'Olot.

27/10/2016

Tornar

**El paisaje: usos,
transformación,
recursos
naturales y
espacios
periurbanos**

Imatge:

© Toni Vilches

La Sala El Torín de Olot acogió el pasado **14 de octubre** la segunda de las tres jornadas del **I Simposio sobre Suelo No Urbanizable (SSNU)**, que organiza la Demarcación de Girona del Colegio de Arquitectos de Cataluña (COAC) dentro de los actos del Congreso de Arquitectura 2016.

Esta segunda jornada centró su atención en el **paisaje** que se encuentra en el suelo no urbanizable: **espacios naturales** que han quedado al margen de la influencia humana, los **espacios rurales** transformados de una manera poco artificializador para el aprovechamiento de los recursos naturales mediante la agricultura o la ganadería, y los **espacios periurbanos** donde se mezclan utilizaciones urbanas con usos rurales y con

espacios libres que en un futuro deberían formar parte de la ciudad.

El alcalde de Olot, **Josep M Corominas**, abrió la jornada junto con la delegada de la Garrotxa-Ripollès del COAC, **Neus Roca**. El arquitecto **Xavier Canosa** dio pie a los tres ponentes de la mañana. Antes reflexionó sobre la relación que tenemos con el paisaje. Explicó que esta relación requiere una intención en la mirada, ya que proyecta emociones; una mirada que puede ser impuesta, implicada, crítica, en tránsito, donde conviven, a la vez, muchos cambios en muy poco tiempo que han afectado a la relación del territorio. Canosa dijo que considera que "hay que tener una mirada a escala territorial y local, y se ha de poder dar directrices a partir de las preguntas que nos formulamos", como por ejemplo que queremos aportar a la relación entre el hombre y el paisaje.

El primer ponente fue el profesor de geografía de la Universidad Pompeu Fabra y coordinador del grado en Global Studies de la Universidad de Arizona (EE.UU.) **Antonio Luna**, con la conferencia ***Paisajes Implicados, geografías hiperconectada***. Luna habló del reaprovechamiento de los espacios abandonados para nuevas actividades económicas en ámbitos no urbanos. Reivindicó que ya no se puede dividir el territorio en espacio rural y espacio urbano porque también hay muchas actividades de carácter urbano que se sitúan en el suelo no urbanizable. Expuso que se debe trabajar con la geografía emocional (espacios vividos, espacios sentidos), porque hay una vinculación con el territorio. Por ello, se ocupan edificios abandonados y se les da un nuevo uso.

Seguidamente, **Juli Esteban**, arquitecto y doctor Honoris Causa de la Universidad Politécnica de Cataluña, hizo una lección magistral sobre ***El paisaje desde el planeamiento territorial***. Hizo toda una diagnosis sintética de la legislación territorial y urbanística desde el año 1983 hasta la actualidad. Expuso que se debe leer el territorio a través de todas las manifestaciones posibles, incluso la del paisaje. Explicó que la ley dice cómo deben ser los planes y que se podría traducir en tres capas: sistema de espacios abiertos (Biodiversidad, acuíferos, actividades agrarias), sistemas de asentamientos (ocupación de suelo, usos básicos: vivienda y actividad económica, transporte público) y sistema de infraestructuras de movilidad (red viaria, red ferroviaria, puertos, aeropuertos, logística).

La tercera conferencia fue a cargo de **Pere Sala**, coordinador del Observatorio del Paisaje, con ***Paisaje y suelo no urbanizable***. Sala pidió que "tenemos que aprender a leer el paisaje y releer hasta que se vea como se debe tratar el suelo no urbanizable". Comentó que se tiene que poner al mismo nivel la protección, la gestión y la ordenación, ya que el paisaje es un bien común. Expuso que el impacto en el paisaje no es sólo visual, sino también identitario, cultural, etc. En su opinión, la sociedad reclama calidad, coherencia en el territorio y obliga a repensar de arriba abajo que se puede hacer y qué no se puede hacer.

En la mesa redonda, se añadió **Joan Hugas**, director de la Red de carreteras de la Diputación de Girona, quien reivindicó la necesidad de hacer un catálogo de carreteras paisajísticas, al igual que las que tienen los Estados Unidos de América o Noruega. También evidenció que falta una Ley de Caminos que defina los que se deben preservar, señalar o qué puntos pueden tener miradores. Concluyó que sin miradores ni itinerarios el paisaje no existe.

La tarde, que fue conducida por la arquitecta y miembro de la Comisión Técnica del Simposio **Anna Albó**, comenzó con la experiencia de **Jordi Bellmunt**, arquitecto que forma parte de la organización del Premio Internacional del Paisaje Rosa Barba. Bellmunt explicó temas clave

para dar un paso adelante para una nueva perspectiva del diseño del paisaje. Según él, se debe buscar nuevos caminos para una valoración renovada del diseño del paisaje.

El arquitecto **Xavier Carceller**, jefe del Servicio de Planificación del Entorno Natural del Departamento de Medio Ambiente y jefe del Servicio de Planes y Programas del Departamento de Territorio y Sostenibilidad de la Generalidad de Catalunya, relató que hay varias formas y modalidades jurídicas para la protección de los valores naturales y paisajísticos del territorio, y que en Catalunya el instrumento más utilizado para establecer la ordenación interna de los espacios naturales protegidos y desplegar su régimen específico de protección es el plan especial, que se caracterizan por la su flexibilidad y multifuncionalidad. Carceller también explicó que con la Ley de Espacios Naturales de 1985 se creó la figura de los planes especiales de protección del medio natural y del paisaje, aunque la mayoría de aprobados lo han sido en el marco del desarrollo y la aplicación del Plan de espacios de interés natural (PEIN), aprobado en 1992. También reflexionó que estos planes se han quedado "defensivos" y por tanto, insuficientes. Según él, los espacios no han tenido capacidad de gestión (atribuciones y medios). Evidenció la problemática con el encaje del planteamiento general, la dificultad de articulación de los planes, la rigidez excesiva, entre otras cuestiones.

Seguidamente, **Jordi Callbetó** del despacho CAVAA y **Marta Serra** de CICLICA explicaron sus experiencias sobre los ***Retos de intervención en los espacios hortícolas: comunidad, ciclo del agua y materialidad***. Los dos ponentes como redactores del proyecto Sistema de Riego en las Huertas Termales de Caldes de Montbui describieron los antecedentes, la identificación del problema (la accesibilidad, falta de agua, agua contaminada), la metodología que utilizaron para decidir los criterios de intervención, y qué acciones e instrumentos usaron. Con esta actuación han conseguido la reapropiación del espacio público, lo que antes era la parte de atrás del pueblo, ahora es la fachada del mismo y la gente lo puede disfrutar.

El arquitecto **Joan Falgueras**, actual responsable de arquitectura y espacio público del Ayuntamiento de Figueres, hizo una clase magistral reflexionando sobre el paisaje a partir de su desazón, y en relación a la visión de la gente hacia este. Esta reflexión la hizo a partir del estudio de dos álbumes de fotografías de la penúltima década del siglo XIX, complementados con algunas pinturas de paisaje. Lo analizó sobre la inseparable relación que se da históricamente entre las infraestructuras, la actividad productiva, la vegetación, el agua y el orden geométrico del espacio, poniendo en relieve que tanto las infraestructuras como el arbolado pueden ser alfabetos de un paisaje en continua reinención, defendiendo frente de mimetismos de apariencia la franqueza y el rigor de la estructura de la arquitectura y del territorio.

La última intervención fue a cargo de **Miquel Batlle**, del despacho de arquitectura Michèle-Miguel, que expuso como ellos trabajan entre el espacio urbanizable y el no urbanizable: por un lado se puede hacer todo y por el otro no se puede hacer nada. Destacó el proyecto Parque de las Aguas de Figueras: un parque que ya existía y donde solo se realzó la singularidad del lugar; a partir de la reapropiación el territorio.

Esta segunda jornada dará pie a la tercera y última, que tendrá lugar el **viernes 21 de octubre en el Auditorio Josep Irla de la Sede de la Generalidad de Catalunya en Girona**. En total, serán tres días donde más de treinta profesionales, entre arquitectos, urbanistas, paisajistas, geógrafos, pondrán sobre la mesa el estado de la cuestión de los dos grandes

bloques que trata el simposio. Un espacio que ha de servir para hacer preguntas sobre el futuro de esta tipología de suelo y cómo debe afrontar las transformaciones que se le debe aplicar con una nueva normativa.

El Simposio de Suelo No Urbanizable ha sido organizado por la Demarcación de Girona del Colegio de Arquitectos de Catalunya (COAC), y cuenta con el apoyo de la Generalitat de Catalunya, la Diputación de Girona, los Ayuntamientos de Girona, Figueres y Olot, el Observatorio del Paisaje, y la Fundación de Estudios Superiores de Olot.

19/10/2016

Tornar

**El paisatge: usos,
transformació,
recursos naturals
i espais
periurbans**

Imatge:

© Toni Vilches

La Sala El Torín d'Olot va acollir el passat 14 d'octubre la segona de les tres jornades del **I Simposi sobre Sòl No Urbanitzable** (SSNU), que organitza la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) dins els actes del Congrés d'Arquitectura 2016.

Aquesta segona jornada va centrar la seva atenció en el **paisatge** que es troba en el sòl no urbanitzable: **espais naturals** que han quedat al marge de la influència humana, els **espais rurals transformats** d'una manera poc artificialitzadora per a l'aprofitament dels recursos naturals mitjançant l'agricultura o la ramaderia, i els **espais periurbans** on es barregen utilitzacions urbanes amb usos rurals i amb espais lliures que en un futur haurien de

formar part de la ciutat.

L'alcalde d'Olot, **Josep M Corominas**, va obrir la jornada juntament amb la delegada de la Garrotxa-Ripollès del COAC, **Neus Roca**. L'arquitecte **Xavier Canosa** va donar peu als tres ponents del matí. Abans però va reflexionar sobre la relació que tenim amb el paisatge. Va explicar que aquesta relació requereix una intenció en la mirada, ja que projecta emocions; una mirada que pot ser imposada, implicada, crítica, en trànsit, on hi conviuen, alhora, molts canvis en molt poc temps que han afectat la relació del territori. Canosa va dir que considera que s'ha de tenir una mirada a escala territorial i local, i s'ha de poder donar directrius a partir de les preguntes que ens fem, com per exemple què volem aportar a la relació entre l'home i el paisatge.

El primer ponent va ser el professor de geografia de la Universitat Pompeu Fabra i coordinador del grau en Global Studies de la Universitat d'Arizona (EUA) **Antonio Luna**, amb la conferència ***Paisatges Implicats, geografies hiperconnectades***. Luna va parlar del reaprofitament dels espais abandonats per a noves activitats econòmiques en àmbits no urbans. Va reivindicar que ja no es pot dividir el territori en espai rural i espai urbà perquè hi ha moltes activitats de caràcter urbà que se situen en el sòl no urbanitzable. També va exposar que s'ha de treballar amb la geografia emocional (espais viscuts, espais sentits), perquè hi ha una vinculació amb el territori. Per això, s'ocupen edificis abandonats i se'ls hi dona un nou ús.

Seguidament, **Juli Esteban**, arquitecte i doctor Honoris Causa de la Universitat Politècnica de Catalunya, va fer una lliçó magistral sobre ***El paisatge des del planejament territorial***. Va fer tota una diagnosi sintètica de la legislació territorial i urbanística des de l'any 1983 fins a l'actualitat. Va exposar que s'ha de llegir el territori a través de totes les manifestacions possibles, inclús la del paisatge. Va explicar que la llei diu com han de ser els plans i que es podria traduir en tres capes: sistema d'espais oberts (Biodiversitat, aqüífers, activitats agràries), sistemes d'assentaments (ocupació de sòl, usos bàsics: habitatge i activitat econòmica, transport públic) i sistema d'infraestructures de mobilitat (xarxa viària, xarxa ferroviària, ports, aeroports, logística).

La tercera conferència va anar a càrrec de **Pere Sala**, coordinador de l'Observatori del Paisatge, amb ***Paisatge i sòl no urbanitzable***. Sala va demanar que hem d'aprendre a llegir el paisatge i a rellegir-lo fins que es vegi com s'ha de tractar el sòl no urbanitzable. Va comentar que s'ha de posar al mateix nivell la protecció, la gestió i l'ordenació, ja que el paisatge és un bé comú. Va exposar que l'impacte en el paisatge no és només visual, sinó també identitari, cultural, etc. Segons la seva opinió, la societat reclama qualitat, coherència en el territori i obliga a repensar de dalt a baix què es pot fer i què no es pot fer.

A la taula rodona, s'hi va afegir **Joan Hugas**, director de la Xarxa de carreteres de la Diputació de Girona, qui va reivindicar la necessitat de fer un catàleg de carreteres paisatgístiques, igual com les que tenen els Estats Units d'Amèrica o Noruega. També va evidenciar que falta una Llei de Camins que defineixi els que s'han de preservar, senyalitzar o quins punts poden tenir miradors. Va concloure que sense miradors ni itineraris el paisatge no existeix.

La tarda, que va ser conduïda per l'arquitecta i membre de la Comissió Tècnica del Simposi **Anna Albó**, va començar amb l'experiència de **Jordi Bellmunt**, arquitecte que forma part de l'organització del Premi Internacional del Paisatge Rosa Barba. Bellmunt va explicar temes

clau per fer un pas endavant per a una nova perspectiva del disseny del paisatge. Segons ell, s'ha de buscar nous camins per a una valoració renovada del disseny del paisatge.

L'arquitecte **Xavier Carceller**, cap del Servei de Planificació de l'Entorn Natural del Departament de Medi Ambient i cap del Servei de Plans i Programes del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, va relatar que hi ha diverses formes i modalitats jurídiques per a la protecció dels valors naturals i paisatgístics del territori, i que a Catalunya l'instrument més utilitzat per establir l'ordenació interna dels espais naturals protegits i desplegar el seu règim específic de protecció és el pla especial, que es caracteritzen per la seva flexibilitat i multifuncionalitat. Carceller també va explicar que amb la Llei d'Espais Naturals de 1985 es va crear la figura dels plans especials de protecció del medi natural i del paisatge, tot i que la majoria d'aprovats ho han estat en el marc del desenvolupament i l'aplicació del Pla d'espais d'Interès Natural (PEIN), aprovat el 1992. També va reflexionar que aquests plans s'han quedat defensius i per tant, insuficients. Segons ell, els espais no han tingut capacitat de gestió (atribucions i mitjans). Va evidenciar la problemàtica amb l'encaix del plantejament general, la dificultat d'articulació dels plans, la rigidesa excessiva, entre altres qüestions.

Seguidament, **Jordi Callbetó** del despatx CAVAA i **Marta Serra** de CÍCLICA van explicar les seves experiències sobre els Reptes d'intervenció en els espais hortícoles: comunitat, cicle de l'aigua i materialitat. Els dos ponents com a redactors del projecte Sistema de Reg a les Hortes Termals de Caldes de Montbui van descriure els antecedents, la identificació del problema (l'accessibilitat, manca d'aigua, aigua contaminada,...), la metodologia que van utilitzar per decidir els criteris d'intervenció, i quines accions i instruments van fer servir. Amb aquesta actuació han aconseguit la reapropiació de l'espai públic, el que abans era un darrere pel poble, ara és un davant on la gent en gaudeix.

L'arquitecte **Joan Falgueras**, actual responsable d'arquitectura i espai públic de l'Ajuntament de Figueres, va fer una classe magistral de reflexió de què és paisatge a partir del seu neguit, i en relació a la visió de la gent envers el paisatge. Aquesta reflexió la va fer a partir de l'estudi de dos àlbums de fotografies de la penúltima dècada del segle XIX, complementats amb algunes pintures de paisatge. Ho va analitzar sobre la indestruïble relació que es dona històricament entre les infraestructures, l'activitat productiva, la vegetació, l'aigua i l'ordre geomètric de l'espai, posant en relleu que tant les infraestructures com l'arbrat poden ser alfabets d'un paisatge en contínua reinvençió, tot defensant front de mimetismes d'aparença la franquesa i el rigor de l'estructura de l'arquitectura i del territori.

La darrera intervenció va anar a càrrec de **Miquel Batlle**, del despatx d'arquitectura Michèle-Miquel, que va exposar com ells treballen entre l'espai urbanitzable i el no urbanitzable: on en un costat es pot fer tot i l'altre costat no es pot fer res. Va destacar el projecte Parc de les Aigües de Figueres: un parc que ja existia i on s'havia de realçar la singularitat del lloc; reapropiar el territori.

Aquesta segona jornada donarà peu a la tercera i última, que tindrà lloc el divendres 21 d'octubre a l'Auditori Josep Irla de la Seu de la Generalitat de Catalunya a Girona. En total, seran tres dies on més de trenta professionals, entre els quals trobem arquitectes, urbanistes, paisatgistes, geògrafs, posaran sobre la taula l'estat de la qüestió dels dos grans blocs que tracta el simposi. Un espai que ha de servir per fer preguntes sobre el futur d'aquesta tipologia de sòl i com ha d'afrontar les transformacions que se li ha d'aplicar amb una nova normativa.

El Simposi de Sòl No Urbanitzable ha estat organitzat per la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC), i compta amb el suport de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona, els Ajuntaments de Girona, Figueres i Olot, l'Observatori del Paisatge, i la Fundació d'Estudis Superiors d'Olot.

19/10/2016

[Tornar](#)

**Sigue el proceso
de reforma del
edificio de la Pia
Almoina de
Girona con
Fragments.cat**

Imatge:

© Fragments.cat

En el mes de Julio comenzaron las obras de reforma de la escalera del edificio de la Pia Almoina de Girona, actual sede de la Demarcación de Girona del COAC. Para tener un seguimiento permanente, **Fragments**, empresa dedicada a los servicios de imagen para la construcción, ha instalado uno de sus equipos que permite seguir la obra en alta resolución con imágenes capturadas cada 5 minutos.

El acceso a este proceso y recopilación de imágenes tiene libre acceso. Sólo se tiene que visitar la página web creada expresamente para este proyecto: www.fragments.cat/coacgirona donde se visualiza la última fotografía que ha hecho la cámara, ubicada en el aparcamiento del edificio.

La Demarcación de Girona convocó el concurso para la adjudicación del proyecto básico y ejecutivo y el estudio de seguridad y salud para la adecuación y mejora de los cierres de la escalera y los espacios relacionados con ella en cuanto a la accesibilidad y la eficiencia ambiental y energética en febrero de 2015, del que resultó ganador el proyecto **EIXERA**, del equipo encabezado por el arquitecto **Xavier Cornejo - XCM ARQUITECTURA**.

El proyecto escogido debe solucionar las patologías de los cierres y mejorar la eficiencia ambiental, energética y de accesibilidad de la escala y los espacios que sirve. El proyecto actual es de 1978, obra de los arquitectos Jeroni Moner, Benet Cervera y Arcadi Pla, que permitió adecuar el edificio para acoger la sede de la Demarcación de Girona del Colegio de Arquitectos de Catalunya.

18/10/2016

Tornar

« [primer](#) [anterior](#) ? [306307308309](#) **310** [311312313314](#) ? [següent](#) [últim](#) »

[more](#)

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya :
<http://coac.arquitectes.cat/en/taxonomy/term/11?page=309>